

Danmarks Lærerforening
Vandkunsten 12
1467 København K
Att.: (...)

Foreningens klage på vegne af A

Jeg har nu afsluttet min behandling af Danmarks Lærerforenings klage over Københavns Kommunes håndtering af sagen, hvor lærer A i forbindelse med en avisartikel den 5. februar 2025 havde udtalt sig om sine oplevelser med voldelig elevadfærd mv. på skolen B, som hun tidligere var ansat på.

A's udtalelser i artiklen fremstår efter min opfattelse klart som fremsat på hendes egne vegne og må anses for at være i kerneområdet for offentligt ansattes ytringsfrihed.

Det er desuden min opfattelse, at omstændighederne i forbindelse med den tilrettevisningssamtale, som hun blev indkaldt til – uanset det, som kommunen har anført om formålet med og karakteren af samtalen og tilrettevisningen – indebærer, at forløbet helt berettiget har kunnet opfattes som en negativ ledelsesreaktion over for A i anledning af hendes udtalelser. Jeg mener på den baggrund ikke, at kommunens håndtering er sket med respekt for – og anerkendelse af – A's ytringsfrihed, hvilket efter min opfattelse er kritisabelt.

Desuden har kommunen efter min opfattelse ikke efterfølgende over for A rettet op på de relevante forhold i sagen og sikret, at hun har fået en samlet og korrekt information om sin personalemæssige situation og ret til at udtale sig.

Jeg har gjort Københavns Kommune bekendt med min opfattelse. Jeg har samtidig henstillet, at kommunen genoptager sin behandling af sagen i lyset af det, som jeg har anført.

Jeg har bedt Københavns Kommune om inden tre måneder at underrette mig om, hvad min henstilling giver kommunen anledning til.

3. februar 2026

Sag nr. 25/01620

**Folketingets
Ombudsmand**
Gammeltorv 22
1457 København K
33 13 25 12
www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Med hensyn til den efterfølgende kontakt fra kommunens pressemedarbejdere til flere medier om A's udtalelser er det min opfattelse, at den nævnte kontakt til medierne må anses for meget uheldig.

I det følgende har jeg redegjort nærmere for baggrunden for min opfattelse.

...

1. Sagens baggrund

A er lærer på skolen C i Københavns Kommune. Tidligere var hun ansat som lærer på skolen B i samme kommune.

Den 17. januar 2025 orienterede A sin skoleleder på C om et forestående interview med en avis.

Den 5. februar 2025 bragte avisen en artikel med overskriften "Lærer fik hjernerystelse og blå mærker efter slag: 'Som at være i en krigszone'". Artiklen byggede på et interview med A om hendes oplevelser som lærer på B.

I artiklen udtalte A sig om, hvordan hun oplevede voldsom adfærd og skældsord fra eleverne på B, og om en voldsepisode, hvor hun blev slået af en elev på denne skole i november 2023. Hun udtalte sig også om, hvad der efter hendes mening kunne være årsag til adfærdsproblemerne på skolen, herunder bl.a. manglende konsekvens.

Det fremgik af artiklen, at lederen af B i et svar til avisen havde tilkendegivet bl.a., at han ikke kunne genkende det billede, som A tegnede af skolens elever og skolens arbejdsmiljø, samt at det var hans opfattelse, at skolen var konsekvent i forhold til elevernes læring og dannelse.

Artiklen var ledsaget af fotos. Det ene foto viste A i et klasselokale. Ved dette foto var der i tekst anført bl.a., at "A mener, at der manglede konsekvens på B. Skolens leder skriver i et svar, at han er uenig".

Det nævnte foto af A i klasselokalet var taget på skolen C. Det fremgik ikke af artiklen, hvor fotoet var taget, ligesom det ikke fremgik, at A nu var ansat på C.

Ifølge kommunen blev ledelsen på C i starten af februar 2025 i forbindelse med et indskrivningsmøde på skolen gjort opmærksom på fotoet af forældrene til en kommende elev på skolen, der efter det oplyste havde genkendt klasseværelset, og som i den anledning havde givet udtryk for bekymring.

Den 24. februar 2025 blev der afholdt en samtale mellem A og skolelederen på C samt en repræsentant fra Københavns Lærerforening (herefter KLF) som bisidder for A.

Af skolelederens referat af 25. februar 2025 af samtalen fremgår der bl.a. følgende:

”Indledningsvis redegjorde (skolelederen) for, at områdechef (...) har bedt ham om, at indkalde A til samtale.

Baggrunden var, at A i forbindelse med artikelserie i (en avis) har anvendt foto fra skolen. Dette har A ikke fået tilladelse til.

A anførte, at hun den 17/1-25 havde orienteret (skolelederen) om, at hun skulle interviews af en journalist fra (en avis). (Skolelederen) havde påpeget at det ikke måtte dreje sig om skolen C. Dette var ikke tilfældet, men derimod fysiske overgreb mod lærere.

Afslutningsvist fik A en tilrettevisning og blev opfordret til at holde lav profil med hensyn til kontakt til pressen.”

A og KLF fremsatte bemærkninger til referatet af samtalen. I bemærkningerne er det bl.a. anført, at A og KLF under samtalen ønskede at få oplyst, hvilke regler hun havde handlet i strid med, da det ikke fremgik af indkaldelsen, og at A ønskede at få understreget, at hun havde fået tilladelse fra skolelederen til at blive interviewet af en avis. Det er desuden anført, at der i A's tilfælde ikke var nogen tvivl om, at hendes udtalelser var fremsat som privatperson, og at hendes udtalelser, selvom hun stod i et klasselokale, på ingen måde kunne tolkes sådan, at hun udtalte sig på skolens eller kommunens vegne. Tværtimod blev dette understøttet af en udtalelse fra skolelederen på B, der klart tilkendegav, at vedkommende ikke delte A's synspunkter. Derudover er det anført, at ingen ud fra billedet kunne identificere, at det var taget på skolen C.

I forlængelse af en telefonsamtale den 28. februar 2025 mellem formanden for KLF og den administrerende direktør for kommunens børne- og ungdomsforvaltning sendte kommunen den 5. marts 2025 et brev til formanden for KLF, hvoraf fremgik bl.a. følgende:

”Jeg er bekendt med, at du har henvendt dig til [den administrerende direktør for kommunens børne- og ungdomsforvaltning] i forbindelse med en samtale den 24. februar, som lærer ved skolen C, A, var indkaldt til (...). Jeg har fået oplyst, at (...) fra KLF deltog i mødet som bisidder.

Samtalen blev afholdt i forbindelse med A's bidrag til en artikelserie i (en avis) om voldsomme episoder i folkeskoler landet over. I artiklen benytter A fotos fra C, uden at konstitueret skoleleder (...) har godkendt dette. Fotos der af forældre er blevet genkendt som værende fra C.

...

Dertil skal jeg bemærke, at anvendelsen af fotos fra C kunne være egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt A udtalte sig på egne vegne, og derfor fandt jeg det relevant, at den konstituerede skoleleder indkaldte A til en samtale.

...

Jeg kan læse i referatet, at (skolelederen) opfordrer A til at 'holde lav profil i forhold til kontakt til pressen'. Dette er en yderst beklagelig opfordring, og jeg ønsker med denne henvendelse at præcisere, at vi i Københavns Kommune værdsætter og respekterer alles ytringsfrihed. En leder i Københavns Kommune må aldrig pålægge en medarbejder ikke at tale med pressen som privatperson. Dette har jeg naturligvis drøftet med (skolelederen), og jeg beklager A's oplevelser på mødet."

Den 7. marts 2025 skrev formanden for KLF bl.a. til Københavns Kommune:

"Det er ikke korrekt, at jeg har henvendt mig til [den administrerende direktør for kommunens børne- og ungdomsforvaltning] i forbindelse med en samtale den 24. februar med A, lærer ved C. Det mener jeg er vigtigt at præcisere (...).

[Direktøren] henvender sig til mig telefonisk den 28. februar vedrørende C og det videre forløb. En del af denne samtale handler om A, og i den forbindelse spørger jeg [direktøren], om han kender til den tilrettevise samtale den 24. februar og referatet. Jeg giver udtryk for, at jeg finder referatet problematisk, da jeg mener, at det er en begrænsning af den ansattes ytringsfrihed, når der står 'holde lav profil i forhold til pressen'."

Den 10. marts 2025 bekræftede Københavns Kommune modtagelsen af KLF's henvendelse af 7. marts 2025 og takkede for præciseringen i forhold til dialogen om A.

Den 17. marts 2025 klagede Danmarks Lærerforening til Folketingets Ombudsmand over Københavns Kommunes behandling af A og anførte, at kommunen havde handlet i strid med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Den 27. marts 2025 sendte kommunen A en kopi af sit brev af 5. marts 2025 til formanden for KLF. Kommunen skrev, at den måtte forstå, at hun ikke havde modtaget brevet fra sin faglige organisation. Kommunen har over for mig oplyst, at forvaltningen ikke – ud over fremsendelsen af det nævnte brev – har været i dialog med A om sagen i perioden fra den 24. februar til den 2. maj 2025, hvor jeg modtog kommunens første udtalelse i sagen. Jeg er desuden ikke bekendt med, at der efter dette tidspunkt har været anden dialog om sagen mellem Københavns Kommune og A.

I en efterfølgende avisartikel den 6. april 2025, "Forvaltning forsøgte at mis-kreditere lærer bag kulisserne – sendte børns udtalelser til pressen", er det anført, at kommunen forsøgte at så tvivl om den voldsepisode, som A udtalte sig om i bl.a. artiklen, der blev bragt i avisen den 5. februar 2025.

Det anføres således i artiklen fra den 6. april 2025, at forvaltningen i Københavns Kommune forsøgte at så tvivl om A's beskrivelse af episoden over for flere medier, idet forvaltningens pressemedarbejdere sendte medierne en række udtalelser, der ifølge pressemedarbejderne stammede fra elever på B, som A tidligere havde undervist. Her skulle eleverne have oplyst, at de ikke kunne genkende A's udlægning af episoden.

Min undersøgelse i sagen har handlet om, hvorvidt Københavns Kommune har behandlet A i overensstemmelse med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed i anledning af hendes udtalelser i avisartiklen den 5. februar 2025. Jeg har i den forbindelse inddraget den ovenfor nævnte kontakt fra forvaltningens pressemedarbejdere til flere medier. Jeg har derimod ikke som led i undersøgelsen fundet anledning til at tage nærmere stilling til kommunens praksis med hensyn til optagelse af pressefotos på en skole.

2. Retsgrundlaget

2.1. Rammerne for offentligt ansattes ytringsfrihed

Ytringsfriheden er beskyttet ved bl.a. grundlovens § 77 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10. De nærmere regler om offentligt ansattes ytringsfrihed var på tidspunktet for ytringerne i den foreliggende sag fastlagt gennem bl.a. retspraksis, praksis fra Folketingets Ombudsmand og det fagretlige system. Denne praksis var sammenfattet i Justitsministeriets vejledning nr. 10062 af 28. oktober 2016 om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed er efterfølgende lovfæstet ved lov nr. 557 af 27. maj 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed, som trådte i kraft den 1. juli 2025. Justitsministeriet har i den forbindelse udsendt en ny

vejledning nr. 9598 af 1. juli 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed. Et overblik over reglerne kan desuden findes i [overblik #17](#) om offentligt ansattes ytringsfrihed i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

Af forarbejderne til loven fremgår bl.a. følgende:

”Lovforslaget har (...) til formål at lovfæste de gældende regler om offentligt ansattes ytringsfrihed og fastsætte en samlet lovregulering af offentligt ansattes ytringsfrihed. Lovfæstelsen skal bl.a. sende et stærkt signal om opbakning til, at offentligt ansatte kan gøre brug af deres ytringsfrihed og derved bidrage til at kvalificere den offentlige debat uden frygt for negative ansættelsesretlige reaktioner fra ledelsen. Herudover har lovfæstelsen til formål at skabe et samlet overblik over reglerne, herunder i form af en gennemgang af relevant praksis vedrørende offentligt ansattes ytringsfrihed.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet ændringer i offentligt ansattes ytringsfrihed i forhold til de rettigheder, offentligt ansatte har efter gældende ret. Grænserne for offentligt ansattes ytringsfrihed skal således fortsat fastlægges efter de kriterier, der er blevet udviklet gennem bl.a. retspraksis, praksis fra Folketingets Ombudsmand og praksis fra det fagretlige system.

Med henblik på at lovfæste de gældende regler om offentligt ansattes ytringsfrihed indeholder lovforslaget en detaljeret gennemgang af de regler og den praksis, der belyser de gældende rammer for offentligt ansattes ytringsfrihed, og som danner udgangspunkt for den foreslåede lovfæstelse af offentligt ansattes ytringsfrihed. Som det fremgår heraf, anses offentligt ansatte for at ytre sig lovligt, når de ytrer sig på egne vegne og overholder de begrænsninger, der gælder. Det betyder, at offentligt ansatte ikke vil kunne mødes med negative ansættelsesretlige reaktioner på grund af ytringen. Offentligt ansatte må endvidere ikke hindres eller forsøges hindret i at fremsætte sådanne ytringer.

...

Den foreslåede lovfæstelse er på den baggrund udtryk for en kodificering af de rammer, som er udviklet gennem bl.a., praksis fra domstolene, Folketingets Ombudsmand og det fagretlige system (...).”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 26. februar 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed, lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 1 og pkt. 2.2. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2024-25, tillæg A.

2.2. Ytringer fremsat på egne vegne

En offentligt ansat kan på egne vegne deltage i den offentlige debat og fremsætte personlige meninger og synspunkter. Det gælder også emner, der vedrører vedkommendes eget arbejdsområde.

Når man som ansat ytrer sig på egne vegne, kan ledelsen ikke kræve, at man først skal indhente tilladelse til at fremføre en påtænkt ytring. Ledelsen kan heller ikke kræve, at man skal orientere ledelsen om ytringer, der fremsættes på egne vegne.

Ved ytringer på myndighedens vegne kan ledelsen på en offentlig arbejdsplads derimod bestemme, hvem der udtaler sig, og hvad de i den forbindelse må sige.

Er der risiko for, at offentligheden fejlagtigt vil kunne opfatte en ytring, som en medarbejder fremsætter på egne vegne, som udtryk for myndighedens synspunkter, skal medarbejderen være opmærksom på at præcisere, at han eller hun ytrer sig på egne vegne.

Det er således den offentligt ansatte, som – hvor det er relevant – så vidt muligt skal sikre sig, at vedkommendes ytringer i den kontekst, hvor de bliver bragt, ikke kan opfattes som udtryk for ansættelsesmyndighedens synspunkter.

Ved vurderingen af, om en medarbejders ytringer kan opfattes som udtryk for ansættelsesmyndighedens synspunkter, må der bl.a. ses på indholdet af ytringen, hvor og hvordan medarbejderen ytrer sig, hvordan medarbejderen præsenteres eller omtaler sig selv, samt medarbejderens stillingsbetegnelse.

Det forhold, at en medarbejder omtales (eller omtaler sig selv) med sin titel eller ansættelsessted, bevirker ikke i sig selv, at medarbejderen udtrykkeligt skal gøre opmærksom på, at ytringerne fremsættes på egne vegne.

Det vil tværtimod i mange tilfælde være naturligt – og kunne tilføre ytringerne en større vægt – at det fremgår, at de er fremsat af en medarbejder, som har en viden om de forhold, den pågældende udtaler sig om. Der må således i disse tilfælde også ses på de øvrige nævnte forhold – herunder særligt indholdet af ytringerne og den sammenhæng, de er fremsat i – ved vurderingen af, om ytringerne i omverdenen kan opfattes som udtryk for ansættelsesmyndighedens synspunkter.

Sagen [FOB 2019-2](#) (på ombudsmandens hjemmeside) vedrører i alt fem sager om medarbejdere i en kommune, som blev indkaldt til samtaler med ledelsen på grund af offentlige ytringer. To af sagerne (sag 4 og 5) angik spørgsmålet om, hvorvidt medarbejderne havde udtalt sig på egne vegne.

I sag 4 havde en medarbejder på en skole udtalt sig til en tv-station om flytningen af skolen. Medarbejderen var blevet omtalt som "lærer på skolen". Ombudsmanden vurderede, at det klart fremgik af den sammenhæng, der forelå, at der var tale om en repræsentant for en gruppe af skolens ansatte og dermed en ytring fremsat af medarbejderen på egne vegne. At medarbejderen udtalte sig med støtte i sin faglighed som pædagog, kunne efter ombudsmandens opfattelse ikke ændre på dette.

I sag 5 havde en sundhedsplejerske skrevet et læserbrev, der blev bragt i JyskeVestkystens netavis, hvor hun benyttede udtrykket "vi". Ombudsmanden vurderede, at sundhedsplejersken havde sat en klar ramme for sit læserbrev ved at indlede med vendingerne "Kære politiker" og "jeg som sundhedsplejerske", og at sundhedsplejerskens brug af udtrykket "vi" ikke kunne skabe rimelig tvivl om, at sundhedsplejersken udtalte sig på egne vegne. Ombudsmanden mente, at sundhedsplejerskens brug af udtrykket "vi" i den situation, der forelå, ikke med rimelighed kunne forstås sådan, at det var udtryk for den samlede sundhedsplejes synspunkter, men mere nærliggende som en reference til den arbejdsplads, hun formidlede sine personlige erfaringer fra. Heller ikke i denne sag fandt ombudsmanden, at den omstændighed, at medarbejderen udtalte sig med støtte i sin faglighed som sundhedsplejerske, kunne ændre dette.

En offentligt ansats ret til at udtale sig på egne vegne fremgår nu af § 2, stk. 1, i lov om offentligt ansattes ytringsfrihed, som har følgende ordlyd: "Offentligt ansatte må ikke mødes med negative ansættelsesretlige reaktioner på grund af ytringer, som fremsættes på egne vegne. Offentligt ansatte må endvidere ikke hindres eller forsøges hindret i at fremsætte sådanne ytringer."

Af forarbejderne til § 2 fremgår bl.a. følgende:

"Efter gældende ret har offentligt ansatte en udstrakt grad af ytringsfrihed, når de ytrer sig på egne vegne. Dette indebærer, at offentligt ansatte som udgangspunkt ikke kan afskediges, degraderes eller på anden måde mødes med negative ansættelsesretlige reaktioner på grund af ytringer, som fremsættes på egne vegne. Der gælder dog i praksis en række eksempler på situationer, hvor offentligt ansattes ytringsfrihed er begrænset. Offentligt ansattes ret til at ytre sig på egne vegne vil således ikke gælde, hvis ytringen f.eks. indeholder fortrolige oplysninger, (...) eller hvis hensynet til myndighedens eller institutionens m.v. interne beslutningsproces og funktionsevne i særlige tilfælde tilsiger det.

...

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at udgangspunktet er, at offentligt ansatte har ret til at ytre sig på egne vegne, dvs. som privatpersoner. Er en ytring fremsat lovligt, dvs. når de ytrer sig på egne vegne og overholder de begrænsninger, som gælder, vil offentligt ansatte ikke kunne mødes med negative ansættelsesretlige reaktioner på grund af ytringen.

Ved 'ytringer, som fremsættes på egne vegne' forstås ytringer, som fremsættes som privatperson, og som modtageren derfor ikke vil kunne omfatte [må være opfatte; min bemærkning], som udtryk for myndighedens synspunkt. Der kan derfor være behov for, at en offentligt ansat præciserer, at pågældende ytrer sig på egne vegne, hvis der er risiko for, at offentligheden fejlagtigt vil kunne opfatte en ytring som udtryk for myndighedens synspunkter."

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 26. februar 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Se også pkt. 6 i Justitsministeriets vejledning nr. 9598 af 1. juli 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed og pkt. 2.3 i [overblik #17](#) om offentligt ansattes ytringsfrihed i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

2.3. Ledelsens reaktionsmuligheder

Lovlige ytringer kan ikke danne grundlag for, at ledelsen – i kraft af sin almindelige ret til at lede og fordele arbejdet – anvender såkaldte "negative ledelsesreaktioner".

Offentligt ansatte, som har ytret sig inden for rammerne af gældende ret, kan således ikke med henvisning til ytringen mødes med afskedigelse eller andre former for direkte eller indirekte sanktionering – som f.eks. ændring af den ansattes arbejdsområde, eller at den ansatte ikke tilgodeses i forbindelse med tildeling af løntillæg.

Ledelsen i en forvaltningsmyndighed kan imidlertid have anledning til alligevel at henvende sig til en medarbejder, der har ytret sig i overensstemmelse med sin ytringsfrihed.

Grundlæggende gælder, at myndigheden kun bør rette henvendelse til medarbejderen, hvis dette sker for at varetage et sagligt formål og på en saglig måde. Kravet indebærer bl.a., at myndigheden på forhånd må gøre sig klart, hvad myndigheden ønsker at opnå med henvendelsen.

Som eksempler på saglige formål kan nævnes, at myndigheden gerne vil have præciseret kritikken for at kunne vurdere, om den skal føre til ændrede

dispositioner fra myndighedens side, eller at myndigheden vil give medarbejderen faktuelle oplysninger om det, som medarbejderen har ytret sig om.

Myndigheden bør overveje, om formålet med henvendelsen kan varetages på en for medarbejderen mere skånsom måde, f.eks. ved en generel udmelding til arbejdspladsen.

I den forbindelse må myndigheden være særligt opmærksom på, om individuelle eller generelle henvendelser til de ansatte om deres lovlige offentligt fremsatte ytringer om forhold på arbejdspladsen – selv om de af myndigheden ikke er tænkt som hverken direkte eller indirekte sanktionering – kan medføre en risiko for, at de ansatte afholder sig fra at ytre sig.

En henvendelse til en medarbejder bør således foregå på en sådan måde, at der ikke er risiko for, at den bliver opfattet som en negativ reaktion i anledning af den ansattes ytringer eller som et forsøg på at få den ansatte til at afholde sig fra at ytre sig kritisk i den offentlige debat.

Jeg henviser til [FOB 2019-2](#), som også er omtalt ovenfor under pkt. 2.2. I de omtalte sager blev de pågældende medarbejdere indkaldt til samtale. Ifølge kommunen blev medarbejderne indkaldt til en vejledende samtale, fordi det var uklart, om de udtalte sig på egne vegne eller på myndighedens vegne. Hensigten med samtalerne var alene at vejlede dem om forpligtelsen til at præcisere, at man udtaler sig på egne vegne, og om, hvordan risikoen for fejlopfattelser i offentligheden i fremtiden kunne minimeres.

I begge sager fandt ombudsmanden, at medarbejderen under samtalen berettiget havde kunnet få en opfattelse af at have udtalt sig i strid med offentligt ansattes ytringsfrihed, og at samtalen af medarbejderen kunne være opfattet som en negativ reaktion på medarbejderens udtalelser.

I den omtalte sag 4 henviste ombudsmanden til, at det ifølge referatet fra samtalen blev gjort klart for medarbejderen, at hun fremadrettet skulle holde sig inden for de retningslinjer for ytringsfrihed, der var i kommunen, og at medarbejderen under samtalen beklagede sine udtalelser. I sag 5 henviste ombudsmanden til, at sundhedsplejersken blev indkaldt til samtalen samme dag, som den blev afholdt, og at hun ikke fik nogen dagsorden. Der er også henvist til, at sundhedsplejersken ifølge referatet havde indtryk af, at hun var indkaldt til en tjenstlig samtale, og at hun var påvirket af, at der ikke var en dagsorden for samtalen. I begge sager hæftede ombudsmanden sig også ved, hvem der – udover medarbejderen – deltog i samtalen.

I ingen af de to sager var det ombudsmandens opfattelse, at samtalen var foregået med respekt for – og anerkendelse af – medarbejderens ytringsfrihed.

I sagen [FOB 2017-31](#) (på ombudsmandens hjemmeside) fandt ombudsmanden ikke grundlag for at kritisere, at en kommune kontaktede en sygeplejerske, der havde skrevet et kritisk opslag på Facebook, for at give hende faktuelle oplysninger om bl.a. de strukturomlægninger, der havde været i kommunen, inden hun blev ansat, og som hun kommenterede i sit opslag. Ifølge ombudsmanden havde kommunen imidlertid i en situation som den, der forelå i sagen, et særligt ansvar for at sikre sig, at kontakten foregik på en sådan måde, at den ikke medførte risiko for, at sygeplejersken fremover ville afholde sig fra at ytre sig i den offentlige debat. Det var kommunens ansvar at sørge for, at forløbet foregik med fuld respekt for – og anerkendelse af – sygeplejerskens ytringsfrihed som offentligt ansat.

Der henvises desuden til § 2 i lov om offentligt ansattes ytringsfrihed, som er gengivet i pkt. 2.2 ovenfor.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende:

”Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse, må offentligt ansatte ikke mødes med negative ansættelsesretlige reaktioner på grund af ytringer, som fremsættes på egne vegne.

Ved ’negative ansættelsesretlige reaktioner’ forstås for det første (...) for det andet skønsmæssige negative ledelsesreaktioner, f.eks. undladelse af tildeling af løntillæg, ændring i arbejdsområde og afskedigelse.”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 26. februar 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Se også pkt. 11 i Justitsministeriets vejledning nr. 9598 af 1. juli 2025 om offentligt ansattes ytringsfrihed og pkt. 5 i [overblik #17](#) om offentligt ansattes ytringsfrihed.

3. Danmarks Lærerforenings synspunkter

Danmarks Lærerforening har i sin klage af 17. marts 2025 på vegne af A samt i partshøringssvar af 10. juni og 22. august 2025 redegjort for sine synspunkter.

Danmarks Lærerforening har i klagen anført bl.a., at det er i strid med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed, at kommunen indkaldte A til en samtale, i anledning af at der i avisartiklen den 5. februar 2025 var anvendt et foto fra C.

Foreningen har til støtte herfor anført, at A havde fået lov af skolelederen på C til, at journalisterne kunne komme forbi og tage et billede, så længe artiklen ikke handlede om C. Foreningen har også anført, at der ikke er tvivl om, at A's udtalelser blev fremsat som privatperson, og at udtalelserne om, hvad hun havde været udsat for – uanset at hun i artiklen står ved et vindue på C – på ingen måde kan tolkes som udtryk for skolens eller kommunens holdning eller synspunkt. Tværtimod udtalte skolelederen på B i artiklen, at han ikke delte hendes synspunkter.

Danmarks Lærereforening har endvidere henvist til, at samtalen skulle gennemføres med referat, og at referatet er arkiveret i hendes personalemappe.

Danmarks Lærereforening har desuden anført, at kommunen af egen drift, tydeligt og direkte over for A, skulle have fulgt op på de fejl, der er begået i sagen, bl.a. fordi håndteringen af sagen har skabt og fortsat kan skabe tvivl om offentligt ansattes ytringsfrihed. Foreningen har i den forbindelse anført, at kommunen ikke – udover den 27. marts 2025 at sende A en kopi af kommunens brev af 5. marts 2025 – har været i kontakt med hende om sagen.

Det er samtidig Danmarks Lærereforenings opfattelse, at kommunen fejlagtigt har anset formanden for KLF for at være A's partsrepræsentant, og at dette har medført, at A først den 27. marts 2025 blev gjort bekendt med kommunens brev af 5. marts 2025.

I forhold til oplysningerne i den efterfølgende artikel "Forvaltning forsøgte at miskreditere lærer bag kulisserne – sendte børns udtalelser til pressen", der blev bragt i avisartiklen den 6. april 2025, har Danmarks Lærereforening anført følgende:

"Det undrer fortsat Danmarks Lærereforening og A, at man et år efter voldsepisoden fra Københavns Kommunes side vælger at bruge udsagn fra børnene for at bringe 'et mere fyldestgørende billede af hændelsen'. Da overfaldet skete, var man fra Københavns Kommunes side ifølge A hverken interesseret i nuancer eller indblik i sagens detaljer. Man ønskede bare at komme videre. Danmarks Lærereforening vil desuden sætte spørgsmålstejn ved, hvor validt det er at bruge børns udsagn på baggrund af noget, der er sket for over et år siden. F.eks. står der, at et eller flere børn har udtalt, at A ikke blev slået i hovedet, hertil kan man ved indblik i lægejournalen se, at der står anført, at A har fået hjernerystelse efter slag i hovedet. A har været utrolig berørt af, at hendes arbejdsgiver har følt behov for at miskreditere hendes udsagn ved at bruge børns udsagn på den måde, kommunen har gjort i sagen."

4. Københavns Kommunes synspunkter

Jeg har i forbindelse med sagen modtaget Københavns Kommunes udtalelse af 2. maj 2025, kommunens brev til mig af 20. juni 2025 og en supplerende udtalelse af 11. august 2025.

Københavns Kommune har anført, at A's udtalelser i avisartiklen den 5. februar 2025 er inden for rammerne af offentligt ansattes ytringsfrihed.

Om baggrunden for, at A blev indkaldt til samtale, har Københavns Kommune i sin udtalelse af 2. maj 2025 oplyst, at baggrundsfotoet til artiklen den 5. februar 2025 kunne være egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt A udtalte sig på egne vegne.

Kommunen har ved sin vurdering lagt til grund, at forældre til en kommende elev på C havde genkendt lokalet på fotoet som et klasselokale på skolen, hvilket havde vakt bekymring hos forældrene. Kommunen mener, at fotoet sammenholdt med artiklens overskrift, "Lærer fik hjernerystelse og blå mærker efter slag: 'Som at være i en krigszone'", isoleret set kunne være egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt det var C, der var tale om, hvis man ikke læste hele artiklen.

Det fremgår af kommunens udtalelse af 2. maj 2025, at A først blev indkaldt til en tjenstlig samtale, men at indkaldelsen efterfølgende blev ændret til en tilrettevisende samtale. Forvaltningen oplyser, at den ikke er i besiddelse af dokumentation for skolens indkaldelse til den tjenstlige samtale og ikke har kendskab til, hvad der har stået i indkaldelsen til samtalen.

Om indholdet af samtalen fremgår det som nævnt ovenfor under pkt. 1 af referatet, at A blev opfordret til at holde lav profil med hensyn til kontakt til pressen. Jeg forstår på Københavns Kommunes udtalelse af 2. maj 2025 til mig og kommunens brev af 5. marts 2025 til KLF, at dette efter kommunes opfattelse var en "yderst beklagelig opfordring".

Endvidere fremgår det af referatet, at A's skoleleder forud for interviewet ifølge hende havde påpeget, at interviewet ikke måtte dreje sig om C. Til dette har Københavns Kommune i udtalelsen af 2. maj 2025 oplyst, at skolelederen ikke kan genkende denne beskrivelse. Kommunen har henvist til en mail af 11. april 2025 fra skolelederen til Københavns Kommunes forvaltning. I denne mail har skolelederen skrevet, at han alene spurgte A, om interviewet drejede sig om C.

Københavns Kommune har understreget, at en begrænsning af den anførte karakter, med hensyn til hvad hun måtte udtale sig om til medierne, ikke ville være i overensstemmelse med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Københavns Kommune har om selve tilrettevisningen til A anført, at den gik ud på at gøre A opmærksom på, at der skulle indhentes tilladelse fra skolens ledelse, hvis der tages pressefotos på skolens matrikel, da et sådant foto kunne være egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt hun udtalte sig på egne eller forvaltningens vegne. Jeg henviser til kommunens udtalelse af 2. maj 2025 til mig.

Københavns Kommune har endvidere anført, at tilrettevisningen ikke har haft karakter af en tjenstlig sanktion, og at selve tilrettevisningen om, at der skulle indhentes tilladelse, efter kommunens mening var lovlig. Derfor har kommunen ikke tilbagekaldt den over for A. Kommunen finder det dog beklageligt, at den oprindelige indkaldelse har givet anledning til tvivl om karakteren af samtalen.

I sin udtalelse af 11. august 2025 har Københavns Kommune anført, at det var sagligt som en fremadrettet vejledning at påpege over for A, at hun ikke havde fået tilladelse til at anvende fotos fra skolen, idet det er almindelig praksis i kommunen, at der er pligt til at gå i dialog med og indhente tilladelse fra skolens ledelse, inden der tages pressefotos på skolens matrikel.

I forhold til Københavns Kommunes efterfølgende håndtering af sagen fremgår det af kommunens udtalelse af 2. maj 2025, at forvaltningen vurderede, at kommunens brev af 5. marts 2025 til formanden for KLF var en tilbagekaldelse af opfordringen til at holde lav profil i forhold til pressen. A fik tilsendt en kopi af brevet den 27. marts 2025, da forvaltningen blev "opmærksom på, at hun ikke havde modtaget den fra sin partsrepræsentant".

Af Københavns Kommunes udtalelse af 20. juni 2025 til mig fremgår det, at det var kommunens opfattelse, at formanden for KLF var A's partsrepræsentant, og at KLF ville orientere hende om eventuel korrespondance om sagen, dvs. brevet af 5. marts 2025. Brevet til KLF blev journaliseret på A's personalesag sammen med – forstår jeg – referatet af samtalen den 24. februar 2025. Det var derfor kommunens opfattelse, at A var orienteret om, at kommunen ikke var enig i eller bakkede op om udmeldingen om at holde lav profil i forhold til pressen.

Jeg har forstået på Københavns Kommunes udtalelse af 11. august 2025, at kommunen nu er enig med Danmarks Lærerforening i, at formanden for KLF ikke var A's partsrepræsentant, og kommunen har i udtalelsen beklaget, at kommunen ikke bad om en fuldmagt. Kommunen vil fremadrettet have større opmærksomhed på fuldmagtsforholdet, når fagforeninger ønsker at drøfte enkeltsager med forvaltningen.

Københavns Kommune har desuden i udtalelsen beklaget, at håndteringen af sagen efter samtalen den 24. februar 2025 har skabt usikkerhed hos A om hendes ret til at ytre sig og give udtryk for sin holdning. Det har ikke været forvaltningens intention. Derimod ønskede kommunen med brevet af 5. marts 2025 at "korrigere den konstituerede skoleleders udtalelse under samtalen for dermed blandt andet at undgå, at der opstod usikkerhed om A's ret til at ytre sig". Kommunen finder det derfor beklageligt, at A på grund af kommunens misforståelse af repræsentationsforholdet først den 27. marts 2025 modtog brevet af 5. marts 2025.

Københavns Kommune er enig i, at en opfølgende dialog på baggrund af kommunens brev af 5. marts 2025 "ville have været gavnlig med henblik på at genoprette relationerne og samarbejdet mellem den daværende konstituerede ledelse og A". Imidlertid pålagde kommunen ikke skolelederen at tage en sådan opfølgende dialog, da kommunen – på grund af A's efterfølgende udtalelser til pressen om den daværende konstituerede skoleleder, der beskrives i positive vendinger – antog, at forholdet var genoprettet lokalt. Kommunen har beklaget, at "den beslutning blev overladt til skolens daværende ledelse".

I sin udtalelse af 2. maj 2025 har Københavns Kommune i øvrigt oplyst, at der bl.a. på baggrund af denne sag blev taget initiativ til en generel drøftelse af ansattes ytringsfrihed på et møde den 7. maj 2025 i børne- og ungdomsforvaltningens HovedMed, som fungerer som overordnet MED-udvalg for hele børne- og ungdomsforvaltningen.

I forhold til oplysningerne i artiklen "Forvaltning forsøgte at miskreditere lærer bag kulisserne – sendte børns udtalelser til pressen", der blev bragt i avisartiklen den 6. april 2025, har Københavns Kommune i sin udtalelse af 11. august 2025 anført, at presseafdelingen alene viderebragte skolelederens gengivelse af børnenes reaktioner på hændelsen til journalister i et forsøg på at nuancere og bidrage til et mere fyldestgørende billede af hændelsen. Kommunen har oplyst, at børnenes udtalelser om hændelsen på intet tidspunkt har været en del af de svar, som skolelederen og forvaltningens presseafdeling har givet til citat. Oplysningen om, at der er flere perspektiver på hændelsen, har været til journalisternes baggrund.

Københavns Kommune har tilføjet, at "da det desværre har skabt usikkerhed og mistro til forvaltningens arbejde og motiver, har forvaltningen erkendt, at der fremover ikke deles oplysninger om sagen, som ikke er til citat".

5. Min vurdering

A udtalte sig i den omhandlede avisartikel den 5. februar 2025 om sine oplevelser med voldsom elevadfærd som lærer på B og om, hvad der efter hendes mening kunne være årsag til adfærdsproblemerne.

Udtalelserne fremstår i deres form og sammenhæng efter min opfattelse klart som fremsat på hendes egne vegne. Hertil kommer, at artiklen også omtaler A's og skolelederens modstridende opfattelser, herunder fremgår det af artiklens tekst på fotoet fra klasseværelset, at skolelederen ikke er enig med A i hendes udtalelser.

Jeg mener på den baggrund heller ikke, at fotoet i artiklen er egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt A udtalte sig på egne eller forvaltningens vegne.

Jeg bemærker i den forbindelse desuden, at det forhold, at nogle forældre til (kommende) elever på C måtte have fået det indtryk, at artiklens omtale af voldsom elevadfærd kunne angå denne skole og derfor kunne give dem anledning til bekymring, efter min opfattelse ikke ændrer ved, at A's udtalelser i artiklen klart fremstår som fremsat på hendes egne vegne.

De fremsatte udtalelser må endvidere anses for at være i kerneområdet for offentligt ansattes ytringsfrihed.

Jeg forstår også, at Københavns Kommune er enig i, at der er tale om lovlige ytringer inden for rammerne af offentligt ansattes ytringsfrihed.

Selv om en ytring er lovlig, kan ledelsen i en forvaltningsmyndighed imidlertid godt i visse situationer have anledning til at henvende sig til medarbejderen på baggrund af ytringen, jf. ovenfor under pkt. 2.3. Som anført samme sted bør dette i givet fald ske på en sådan måde, at der ikke er risiko for, at henvendelsen bliver opfattet som en negativ reaktion i anledning af den ansattes ytringer eller som et forsøg på at få den ansatte til at afholde sig fra at ytre sig i den offentlige debat.

Københavns Kommune har anført, at baggrunden for, at A blev indkaldt til en samtale i anledning af en avisartikel, ikke var hendes udtalelser i artiklen, men et pressefoto, som blev bragt sammen med artiklen, og som hun ikke havde indhentet tilladelse til at få taget. Kommunen har samtidig anført, at A i forbindelse med samtalen blev givet en fremadrettet, vejledende tilrettevisning på baggrund af fotoet, men at tilrettevisningen ikke havde karakter af en tjenstlig sanktion.

Efter det oplyste foreligger der ikke nærmere dokumentation vedrørende indkaldelsen til samtalen, men jeg forstår, at der var tale om en formel indkaldelse til først en tjenstlig og siden (ændret til) en tilrettevisende samtale.

Jeg forstår også, at der var tale om en samtale under mere formelle rammer, hvor A havde en bisidder fra KLF med, og hvor der blev udarbejdet et referat af samtalen, som A skulle underskrive.

I referatet er det anført, at baggrunden for mødet var, at der i forbindelse med avisartiklen var blevet anvendt et foto fra C. Det fremgår samtidig af referatet, at også interviewet med A og indholdet af hendes udtalelser til pressen blev omtalt på mødet, samt at det var A's indtryk, at skolelederen over for hende forud for interviewet havde påpeget, at det ikke måtte dreje sig om C, hvilket hun heller ikke mente havde været tilfældet.

Ifølge referatet blev samtalen afsluttet med, at A fik en tilrettevisning. Det er ikke i referatet nærmere anført, hvad tilrettevisningen gik ud på, men det fremgår, at hun i samme forbindelse blev opfordret til at holde lav profil med hensyn til kontakt til pressen.

Jeg er selvsagt enig med Københavns Kommune i, at den angivne opfordring til A om at holde lav profil med hensyn til kontakt med pressen var yderst beklagelig og klart i strid med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed.

Desuden forstår jeg kommunen sådan, at skolelederen angiveligt ikke kan genkende at skulle have sagt, at A ikke måtte udtale sig om C, men at en sådan tilkendegivelse i givet fald heller ikke ville være i overensstemmelse med reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed. Det er jeg naturligvis ligeledes enig i.

Efter min opfattelse indebærer de ovennævnte omstændigheder i forbindelse med samtalen – uanset det, som kommunen har anført om formålet med og karakteren af samtalen og tilrettevisningen – at forløbet helt berettiget har kunnet opfattes som en negativ ledelsesreaktion over for A i anledning af hendes udtalelser. Jeg mener på den baggrund ikke, at kommunens håndtering er sket med respekt for – og anerkendelse af – A's ytringsfrihed, hvilket efter min opfattelse er kritisabelt.

Jeg bemærker desuden, at en ledelse som anført ovenfor under pkt. 2.2 ikke kan kræve, at en ansat skal indhente forudgående tilladelse til eller i øvrigt orientere om ytringer, der fremsættes på egne vegne. I tilknytning til det, som kommunen har anført om baggrunden for og formålet med samtalen og tilrettevisningen til A, kan jeg imidlertid konstatere, at der i den foreliggende sag er enighed om, at A rent faktisk på forhånd orienterede sin skoleleder om in-

tervietet med en avis. Som sagen er oplyst for mig, blev der ikke af skolelederen i den forbindelse spurgt til eller vejledt nærmere om spørgsmålet om optagelse af fotos på skolen.

Københavns Kommune har efter samtalen i et brev af 5. marts 2025 til formanden for KLF adresseret den nævnte opfordring fra skolelederen om at holde lav profil med hensyn til kontakt til pressen. Endvidere har jeg forstået, at der på baggrund af sagen har været en generel drøftelse af ansattes ytringsfrihed på et møde i børne- og ungdomsforvaltningens HovedMed.

Kommunen har imidlertid efter min opfattelse ikke – ved blot at sende det nævnte brev til formanden for KLF og senere i kopi til A – over for hende rettet op på de relevante forhold i sagen og sikret, at hun har fået en samlet og korrekt information om sin personalemæssige situation og ret til at udtale sig. Hertil kommer, at den del af referatet fra samtalen med A, som gengav hendes opfattelse af, at hun ikke måtte udtale sig om C, stod uantastet frem til Københavns Kommunes udtalelse af 2. maj 2025 til mig.

Jeg har gjort Københavns Kommune bekendt med min opfattelse, jf. ovenfor. Jeg har samtidig henstillet, at kommunen genoptager sin behandling af sagen i lyset af det, som jeg har anført.

Jeg har bedt Københavns Kommune om inden tre måneder at underrette mig om, hvad min henstilling giver kommunen anledning til.

Med hensyn til den efterfølgende omtale af, at kommunens pressemedarbejdere havde kontaktet flere medier og skulle have forsøgt at så tvivl om A's udtalelser om voldsepisoden på B, har kommunen som anført under pkt. 5 ovenfor kunnet konstatere, at forvaltningens kontakt til medierne har skabt usikkerhed og mistro til dens arbejde og motiver.

Det er også min opfattelse, at den nævnte kontakt til medierne må anses for meget uheldig.

På det foreliggende grundlag foretager jeg mig herefter ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen

Christian Britten Lundblad

Kopi til:
Københavns Kommune